

Η πίστη των Ορθοδόξων

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:[blogs.sch.gr](#)

Πίστη είναι η ακλόνητη εμπιστοσύνη προς τον Χριστό και τη θεϊκή δύναμή Του, αλλά και η χωρίς καμιά επιφύλαξη αυτοπαράδοση του ανθρώπου σ' Αυτόν. Έτσι εκδηλώνεται η παραδοχή και η αποδοχή του Χριστού, ως Θεού και Σωτήρα, έτσι αρχίζει και ο χριστιανισμός ως σχέση με τον Ιησού Χριστό. Αυτός είναι ένσαρκη παναλήθεια, αυτό που οι άγιοι πατέρες μας ονόμασαν Ορθοδοξία και όχι κάποια άσαρκη θεωρία ή ιδεολογία. «Πιστεύω» για τον ορθόδοξο χριστιανό σημαίνει: Δέχομαι τον Χριστό, τον Υιό και Λόγο του Θεού, όπως «απεκαλύφθη», δηλ. αυτοφανερώνεται στον κόσμο, ως Θεάνθρωπος και Τον αναγνωρίζω ως Σωτήρα από κάθε μορφή δουλείας και θανάτου.

Όταν ο άνθρωπος αποδέχεται ολόκληρο τον Χριστό και όχι επιλεκτικά, δέχεται και τον Λόγο Του ως δυνατότητα σωτηρίας. Αυτός είναι ο χριστιανός. Αντίθετα, ο αιρετικός τεμαχίζει τον Χριστό, δεχόμενος ό, τι αυτός-ο αιρετικός- προκρίνει, και έτσι κατασκευάζει Χριστό που δεν υπάρχει. Ο αιρετικός έστω και αν λέγεται

χριστιανός, ακολουθεί τη μέθοδο της ειδωλολατρίας, που αυτό ακριβώς σημαίνει: Κατασκευή θεότητας, που ουσιαστικά δεν υπάρχει. Η αναφορά, αόριστα μάλιστα, σε θεό μπορεί να είναι τελείως ξένη προς τον Θεό «των πατέρων ημών», την Αγία Τριάδα. Αυτός που σώζει τον άνθρωπο και τον κόσμο, προσφέροντας σωτηρία σ' όλες τις μορφές της, αιώνια δηλ. ένωση με τον Θεό, αλλά και μέσα στον χρόνο, απαλλαγή από ό, τι ταλαιπωρεί και θλίβει τον άνθρωπο, είναι ο Χριστός. Αυτός είναι και ο Θεός μας!

Όχι όμως μόνον ο αιρετικός, αλλά και ο «πανθείζων» ή όποιος δέχεται τον Χριστό έξω από τη θεότητά Του είναι ουσιαστικά ά-θεος (Εφεσ. 2,12), έστω και αν ισχυρίζεται ότι πιστεύει στον Θεό, διότι «ο αρνούμενος τον Υιόν, ουδέ τον Πατέρα έχει» (Α΄ Ιω. 2, 23).

Πηγές: (Πρωτ. Γ. Μεταλληνός, «Στιγμιότυπα Ελληνορθοδοξίας»), [I. N. Αγίας Βαρβάρας Πατρών- agnosdimitrioskouvaras.blogspot.gr](mailto:agnosdimitrioskouvaras.blogspot.gr)